

ÎNCHEIERE

03 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Sveatoslav Moldovan, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Iliia Sacalî,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii cu capital străin „Gaz Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu răspundere limitată împotriva lui Iliia Sacalî cu privire la încasarea sumei,

împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 19 octombrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Iliia Sacalî și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Comrat din 27 mai 2016,

c o n s t a t ă :

La data de 23 octombrie 2015, ÎCS „Gaz Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Iliia Sacalî cu privire la încasarea sumei.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la data de 23 ianuarie 2014, în urma unui control al rețelelor electrice, reprezentanții ÎCS „RED Union Fenosa” SA au depistat conectarea neautorizată la rețeaua de energie electrică la locul de consum nr.3001625 din s. Chirsova, str. Cotovschi, 239, r-nul Comrat fapt fixat în Actul nr.A21280 din data de 23 ianuarie 2014, potrivit căruia s-a constatat intervenția în echipamentul de măsurare a energiei electrice, astfel, încât pârâtul consuma energie electrică fără evidența acesteia prin echipamentul de măsurare.

Menționează că, la data de 24 ianuarie 2014 a fost efectuată recalcularea energiei electrice consumate pentru perioada 11 iunie 2013 - 23 ianuarie 2014, conform sistemului pașal și înaintată spre plată factura în sumă de 10 935,18 lei.

Susține că, prin acțiunile sale pârâtul a admis o faptă ilicită prin consumul fraudulos de energie electrică, fără contract, fapt care a dus la prejudicierea întreprinderii în sumă de 10 935,18 lei pe care prin prisma prevederilor art.1398 Cod civil, urmează să îl restituie.

Indică că, la data de 28 februarie 2015, în adresa pârâtului a fost expediată reclamația nr.25-02/15 privind neachitarea datoriei în sumă de 10 935,18 lei, și s-a propus pârâtului să achite datorie, sau întreprinderea măsurilor pentru soluționarea litigiului pe cale extrajudiciară, însă nu a primit nici un răspuns și nu și-a îndeplinit obligațiile de achitare a facturii.

Totodată, indică că pârâtul nu a contestat actul de depistare a încălcării și facturii înaintate spre plată, respectiv, nu și-a exprimat dezacordul cu aceste acte, iar ca

urmare în privința acestora prezumția de legalitate și obligativitatea a devenit absolută.

În drept, își întemeiază cerințele în baza art. art. 35, 49 și pct. 80 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice aprobat prin Hotărârea ANRE nr. 393 din 15 decembrie 2010 și art. art. 317, 512, 514, 571 al. (1) și (2) și art. 602 Cod civil.

Solicită, încasarea din contul lui Ilia Sacalî a sumei de 10 935,18 lei cu titlu de datorie pentru energia electrică consumată și a sumei de 328,06 lei cu titlu de taxa de stat.

În cadrul examinării cauzei reclamantul a prezentat Decizia Camerei Înregistrării de Stat din 01 ianuarie 2015 privind înregistrarea persoanei juridice în rezultatul reorganizării prin separare ÎCS „Gaz Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL fiind recunoscut în calitate de succesor al ÎCS „Red Union Fenosa” SA și înlocuit reclamantul ÎCS „Red Union Fenosa” SA cu succesorul în drepturi ÎCS „Caz Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL.

Prin hotărârea Judecătorei Comrat din 27 mai 2016 a fost admisă acțiunea și încasat din contul lui Ilia Sacalî în beneficiul ÎCS „Gaz Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL suma de 10 935,18 lei, cu titlu de datorie și suma de 328,06 lei, cu titlu de taxa de stat.

Prima instanță a constata că, în urma unui control al rețelelor electrice de către reprezentanții reclamantului la locul de consum nr.3001625 pe adresa str. Cotovski, 239, s. Chirsova, r-nul Comrat, unde locuiește Ilia Sacalî a fost depistat că acesta consuma energie electrică fără înregistrarea ei prin echipamentul de măsurare. Urmare, pârâtului i-a fost efectuată recalcularea energiei electrice consumate pentru perioada 11 iunie 2013-23 ianuarie 2014, în baza sistemului paușal și a fost înaintat pârâtului factura spre plată.

Admițând acțiunea reclamantei, prima instanță, și-a argumentat concluzia prin faptul că, potrivit art. art. 514 și 1398 Cod civil, în speța data temeiul apariției obligației între părți este Actul nr.21280 din 23 ianuarie 2014, potrivit căruia a fost stabilit faptul că la locul de consum NLC 3001625, adresa r-nul Comrat, s. Chirsova, str. Cotovschi, nr.239 se consuma energie electrică fără evidența acesteia prin echipamentul de măsurare.

Totodată, prima instanță a stabilit că, potrivit facturilor nr. nr. 3001625147 din 24 ianuarie 2014 în sumă de 10 341,10 lei, nr. 3001625148 din 06 februarie 2014 în sumă de 139,04 lei și nr. 3001625148 din 20 martie 2014 în sumă de 455,04 lei, Ilia Sacalî nu și-a îndeplinit obligațiile de achitarea energiei electrice furnizată, or, conform pct.80 din Regulamentul pentru furnizare și utilizare energiei electrice, plata energiei electrice consumate se efectuează în baza facturii, emise lunar de către furnizor, și conform pct.49 subpct. c) al Regulamentului sus menționat, consumatorul este obligat să achite integral plata pentru energia electrică și penalitățile prevăzute de contract în termenele stabilite și indicate în factură, iar potrivit art.50 subpct. b) al Regulamentului, furnizorul are dreptul să recalculeze consumul de energie electrică, conform sistemului paușal, aplicând prevederile pct.93-pct.96 din Regulament, în cazul constatării încălcării de către consumatorul final a clauzelor contractuale care au dus la neînregistrarea sau înregistrarea incompletă a cantității de energie electrică consumată.

Prin decizia Curții de Apel Comrat din 19 octombrie 2016 a fost respins apelul declarat de către Iliia Sacalî și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 30 decembrie 2016, Iliia Sacalî a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârea primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat ilegalitatea hotărârilor judecătorești contestate, subliniind că instanțele ierarhic inferioare nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, au aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, au încălcat și au aplicat eronat normele de drept material.

Susține că, atât instanța de fond cât și instanța de apel nu au aplicat Legea nr.105 din 13 martie 2003, cu privire la protecția consumatorilor și anume art. 6.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost depus în termen, or, din materialele cauzei rezultă că, instanța de apel a expediat copia deciziei contestate în adresa recurentului la data de 07 noiembrie 2016 (f. d. 111) și a fost recepționată de către ultimul la data de 09 noiembrie 2016 (f.d.113).

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în

care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Ilia Sacalî nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs sunt similare argumentelor invocate atât în prima instanță, cât și în instanța de apel și sunt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept, căroră instanța de apel le-a dat o apreciere corectă, având la bază cumulumul de dovezi administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, apreciate conform art.130 CPC.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Ilia Sacalî asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul lui Ilia Saclî ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul lui Ilia Sacalî se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Mariana Pitic